

vistnok sandt, at den ærede Rigsdagsmand for Præsto (Schack) og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) allerede have paavist, at Forslaget ikke er bygget paa et rigtigt Princip, men med al Agtelse for deres Argumentation med Hensyn til dette Forslag, som jeg for største Deel kan tiltræde, forkommer det mig dog, at ogsaa disse ærede Talere have lagt for megen Vægt paa Sagen, betragtet fra Følelsens Side. (Ja!) Det, som isærdeleshed forekommer mig at være det Afgjørende, er, hvad ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Præsto til Slutning har antydet, at det er et galt Princip at ville beskaffe den langsomme og lille Capital-Ansamling, thi Intet er vigtigere at vedligeholde og at opmuntre end netop de smaa Formuesansamlinger, og Intet er mere ønskeligt, end at Tjenestetyendet, medens Tjenestetiden varer, maatte kunne samle sig en lille Capital, hvormed de kunde begynde en selvstændig Stilling. Det forekommer mig derfor ogsaa, at der slet ikke er Analogie imellem at beskaffe dem, som eie 2 Skpr. Hartkorn — hvad jeg forresten ogsaa har stemt imod, men af andre Grunde —, og dem, som ere i en tjenende Stilling, thi, medens de Første allerede ere paa et Punkt, hvor vistnok ikke Tilværelsen kan siges at være meget behagelig, eller Selvstændigheden i Reglen kan antages at være meget stor, er dette Punkt dog det Maal, hvortil de Andre — den tjenende Klasse — ialmindelighed stræber; det er det, som forsvæver Tjenestetyendet som sine Bestræbelses-Formaal, at kunne blive Eier af en lille Capital, hvormed han kan gaae over fra Tyende-klassen og blive Eier, om end i indskrænket Forstand eller af ringe Betydning. Jeg kan derfor, hvor enig jeg end ibrigt er med den ærede Rigsdagsmand for Præsto, ingenlunde finde, at man ikke bør gaae ind paa dette Forslag, fordi man haaber at omsløde, hvad Folkethinget med Majoritet har antaget med Hensyn til de smaa Eiendomsbesiddere under denne Sags anden Behandling, men fordi jeg føler mig overbevist om, at selv om denne Bestemmelse bliver staaende, det vilde desuagtet være urigtigt, at beskaffe Tjenestetyendet, ligesom jeg overhovedet finder det mindre rigtigt at bygge sin Argumentation paa de Beslutninger, som man

haaber at sætte igjennem til Trods for, hvad der allerede er vedtaget her i Forsamlingen (Hør!). Jeg vil endnu kun gjøre opmærksom paa, at de Grunde, som man har villet hente derfra, at Forslagsstillerne ikke have været heldige med Hensyn til den af dem valgte Scala, ikke i mine Dine have stor Vægt, thi Scalaen kunde meget let forandres, endog til det, som jeg troer maa have foresvævet Forslagsstillerne, nemlig, naar det kom til at hedde, istedetfor at der skal svares 4 β af hver Rbdlr., naar Lønnen er over et Hundrede Rbdlr., naar siger jeg, man nemlig forandrede dette dertil, at der skulde svares 4 β af hver Rbdlr. af hvad Lønnen overstiger 100 Rbdlr. Men det er ikke fra den formelle Side, at dette Forslag skal angribes, hvorimod jeg troer, at det bør angribes fra den reelle, fordi det, som sagt, gaaer ud fra et urigtigt Princip. Naar det endnu er blevet tilføjet, at man dog maatte tage i Betænkning, at det vilde indbringe ikke ubetydelige Summer — der er af den ene Forslagsstiller blevet nævnt 30,000 og af den anden 60 til 70,000 Rbdlr. —, saa vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at det vel kunde være, at man i saa Henseende meget betydeligt forregne sig; thi det er vel fuldkommen sandt, at Tjenesteklassen efter den sidste Folketælling udgjør noget over 190,000 Individuer, — 193,723, — men det gaaer med Tjenestetyendeklassen maassée endnu mere end med de Individuer, som vi omtalte igaar, at den langt større Deel af dem er i saadanne Naar paa Grund af deres Tjeneste, at de dog ikke ville kunne rammes af denne Skat. Iblandi de 190,000 Tjenestetyender er der nemlig upaa- tvivleligt en overordentlig stor Mængde, som tjene under 25 Rbd. om Aaret — det er Tilfældet her i Byen, hvor man dog maa antage, at Tjenestetyendets Løn er højere end ellers idetmindste i Kjøbstæderne, og vel ogsaa, naar man tager Hensyn til hele Massen af Tjenestetyendet paa Landet, thi det er ikke ualmindelig, at især det kvindelige Tjenestetyende tjener under 12 Rbd. om Halvaaret; det er Tilfældet i mange og i den største Mængde af de smaa Familier. Desuden vilde det føre til en ganske besynderlig Anomalie, naar man virkelig antog, at denne Skat vilde ind-